

Egész évre 4 frt.
Negyedévre 1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 8. sz.

Előfizetéseket és hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

DEÁK FERENCZ.

Tekintetteddel, óriás szobor,
Ne nézz reánk, törpékre le.
Gyöngék vagyunk, sebes örvény sodor,
Erőtlenül uszunk vele.
Az őszi nap is félve küldi rád
Bágyadtan égő, sárga sugarát,
Melyet csillogva, fényében tetézve
Ver vissza tündöklő szobrocdnak érce.

Alattad, nézd, miként az áradat,
Hullámzik ünneplő sereg;
Körülrájongják büszkén szobrodat
Tisztes, nagyhirű emberek.
Elsőül a tömeg közül kivál'
Emléked áldva a magyar király.
Szerény polgár, te, s a király alattad,
Kinek te népét egykor visszaadtad!

Azóta, hajh, a törpéknek hada
Izrekre szedte művedet;
S izléseként összeraká maga,
Amint könnyebben lehetett.
Az Alhambrának szétduzt anyagán
Kunyhót így rak a vályogos cigány;
Az anyag egy, megegyezők a részek:
De a k o t á s az, míg ez putri-fészek.

Ott sütkérez szobrocdnak fényiben
Hazánknak annyi jó fia.
Tanítsd meg, hogy a honfinak hiven
Mint kell honát szolgálnia.
Nemes melleden nem tündöklenek,
Mint ott lenn soknak: fényes rendjelek;
De azok ott mind elhomályosodnak
Fénysugarától fenkölt hom'okodnak.

Széles Dunának ékes partinál
Illő és méltó társadul
Szemben veled a nagy Széchenyi áll,
Beszélgethatsz zajtalanul,
Beszélhetsz véle néma nyelveken,
Mit szellem ért csak, föld szülőtte nem
De néma, mély fohászatok viharja
A honfiszivek búját felzavarja.

Egymással szemben a két óriás
Néz, néz merőn s gondolkodik,
Ül arcukon vágyó várakozás:
Hogy mikor jön a h a r m a d i k ?
A harmadik, ki gyászol hontalan,
De akinek szívünkben hona van;
Helyezd közéjük szobrát, Magyarország,
Hadd álljon ott a magyar szentháromság!
Szárny Gyula.

Jelentés és felhívás.

Éppen Falb és Wiggins földrengész kollegákkal társalogtam a kokáliei vihar-gyárban, midőn a sürgönyhordó belépett.

„Öcsém Gárdonyi jöjj haza! — Győri Garaboncz“ — ez volt a sürgöny.

Azonnal megpatkoltattam a sárkányomat s befogtam a kokáliei gyár legujabb viharvonatába.

A szél ordított, a blitzek cikáztak, a viccezek sustorogtak körülöttem és a humor záporként ömlött reám.

Elővettem a kobakomat és telieresztettem friss humorral. Kihuztam a tarisznyámat és tele raktam sustorgó, sziporkázó viccezekkel. A blitzekből is elraktam egynéhányat, — jöhet idő, hogy szükség lesz rájuk.

Most itt vagyok.

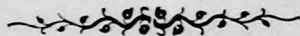
Csurgatok humort, szórok viccezeket és űzők búfelleget, vagy kavarok nevetés-vihart.

Lesznek fiók-garabonczok, akik segítenek a munkában, s mellettem áll a megkomolyodott vén győri garaboncz.

Nagyérdemű közönség!

Minden hét vasárnapján rendezünk nevetésvihart. Váltsd meg az év utolsó negyedére az 1 frtos viharjegyet!

ifj. Garabonczias Diák.

Garantirozott hírek.

§§ **A járványkórház** ügyét, mint halljuk, a közgyűlés elintézte. (Ha e hír való, akkor hivatva van nagy szenzációt kelteni.)

— **Üdvbőgedelem.** Szokatlan örömteljes bőgés hallatszott a legelőről esütörtökön délben. Nem tudták kitalálni, honnan van ez. Végre mi megtudtuk. Hát a tisztelt ökrök, tehének s altalán véve marhák a mezőn levő távirda-karókból kihallgatták a sürgönyt, mely szerint a király a trónbeszédben a marhakereskedés stb. szóval a marhakereskedést is kitézte a kormány megoldandó feladatai közé. A marhák ebből sor-suk megjavítását vélik kimagyarázni s igen örülnek. A marhák!

Mit csinálnak a kimaradt képviselők?

Zimándy megváltoztatja a nevét Zsidómándlyra, kitér, circummeisió stb., végül rabbinus lesz Tisza-Eszláron.

Csanády bácsi körutat tesz az országban, keres-vén azokat a bizonyos szöveget, amelyre a nemzetgyilkos Tisza felakasztotta az elveit.

?

Göndöcs kimegy Amerikába s mutogatgatja magát, mint magyar méhet.

?

Enyedí Lukács Wahrmanntól vesz leczkét a börszetudományból s börszianer lesz.

?

Verhovay átveszi a „Pester Lloyd“ szerkesztését a „Függetlenség“-et meg átadja Falknak.

Hírek a győri lapokból.

△ **Lopják a kutyamarkot.** (Gy. Hirlap.) Nem kutyalábat kell érteni, hanem az ugynevezett ebennel, vagyis bilétet. Lám, már a kutyákat is meglopják. Az a szerencse, hogy a győri kutyák nem viselnek bugyogót és karperecset, — különben ezeket is lelopnák róluk.

§§ **„A beteg zsilipek.“** (Gy. K.) Beteg a város, betegek a zsilipek, beteg a tüztorony, beteg az állomás és beteg a Rábahid. A várost a hideg leli, a zsilipek vesebajt kaptak, a tüztorony emésztési zavarokban szenved, az állomás megterhelte a gyomrát, a rábahid inaszakadtság előtűneteit mutatja. — Brr beh sok nyavalya!

*** **„A szürös mizeriák“** szücsészeti mű. Kapható Hennickénél.

arabonczias Diák
a
közgyűlésen.

Főispán megnyitván az ülést, felhívja, hogy Deák Ferencz szobrának leleplezési ünnepélyére küldöttséget válasszon. Mindössze öt tag lehet. (Mormogás: Az kevés! Huszonötten megyünk fel!) Jó, tehát tessék huszonötöt választani. Ajánlatba hozom Karsay főtisztelendő urat. (Karsay kijelenti, hogy ő nem mehet, de helyette ajánlja Karvasyt. Karvasy sem mehet, ajánlja Egervárit, Egervári dttó nem mehet, ajánlja Mihálkovitsot, ez viszont Peregit, Peregi Ódort, Ódor Hechtl, Hechtl Szentmihályit és így tovább, végre mind az ötvenegy közgyűlési tag ajánlotta maga helyett az 52-ediket s szerencsésen Szabó József professzor vállalkozó szellemével alávetette magát a nagy ut szeszé-, veszé-, és esélyeinek.

Kara felolvassa a ministerium 27-ik sürgényére 28-adszor küldött felirat folytán 29-edszer adott leiratot a városi tisztviselők nyugdíjszabályzatáról, mely is el nem olvasás végett kiadatott a bizottság elnökének.

Polgármester előadja, hogy Radó ur ő kormánybiztossága átirt a töltések átvétele tárgyában s kényszeríti a várost a töltéseknek és zsilipeknek különbeni két zsák lyukas-mogyoró megfoltozásának terhe alatti átvételére, előadván, hogy a zsilipeket körtöltéssel, a körtöltéseket zsilipekkel kellend a városnak megvédeni, azonban mindezeket a város maga építse meg.

Szentmihályi Kálmán indítványozza, hogy a töltéseket skatulyákba rakva vegyék át és levéltárban elhelyezzék, mert különben elhordja a szél, a zsilipek betonjának lyukas mogyoróit pedig feltörés végett a magas ministerium foga alá bocsásák. Ezután a jegyzők elkezdtek számlálni, de ötvenkettőig egyikök sem tudta felvinni, az egyik kiszorított 51 és 1/2 képviselőt, de a hiányzó felet

sehogy sem tudták előteremteni, tehát a járványkórház ügye, mint valami járvány, a jövő gyűlésen lépend fel.

A szervezési szabályrendeletet nem tárgyalták, mert azt sárga velinre nyomva, bársonykötésben aranyvágással fogja megkapni minden képviselő s csak miután senki bele nem kukkant a könyvbe: fog tárgyalatni az.

Deák Ferencz a gránitmagaslaton.

Engem is most tettek ide, mikor hideg kezd lenni. Lebontották fölöttem a hajlékot és még azt a vékony leplet is lerántották rólam.

Fogy a becstület!

Migéltem, ahaza bölcsének neveztek, most már a koszorukat is el akárták tiltani tőlem. Ötven év múlva zálogházba visznek a dicső unokák.

No de mégis figyelmesebbek voltak irántam, mint Széchenyi iránt: ez szegény ugy kifárad az állásban, hogy nem győzi váltogatni a lábait, — nekem legalább adtak egy karizéket.

Széchenyi barátom hátat fordít az akadémiájának, — én meg a liberális pártnak.

No ezt sem hittem volna, hogy valamikor a Budeckerbe kerülök és hogy a majomképű angol turisták fognak látogatni.

Grajsz Scholomon a Kükürütz Sigával.

Scholomon a Grajsz: — Siga, nem gandalnál the ödvösnek megválthoztatni a the hitedet?

Kükürütz Siga: — Én már gandaltham arra, de nem thodom, hodj a sok khüzül melyik vallás a legelőnjösebb.

Scholomon a Grajsz: — The csocsi! Legyel the nazarénus, akkor legalább hivatkozhatol, hedj ha kihivnak tuégedet, hodj neked thiltja a the valásod fedjvert fagni.

Pagát Pepi ultimói.

Irtam az atyusnak, hogy küldjön pénzt őszi kabátra. Kifogott rajtam az öreg, mert kabátot küldött, nem pénzt. De én is kifogtam az öregem, mert becsaptam a kabátomat és így pénzem is van, meg kabátom is, — a zálogházban.

Az akadémia előtt megyek el véletlenül, hát látom, hogy ott ácsorog néhány csikó. — „Aljas kez-dőnczök, — mondok, — nem takarodtok a Limbeckbe! még kompromittuljátok a jogász-nevet!

Mondom a főházigazdánknak, hogy igen szép a kávéháza, hanem ha még azt meghozatja a mit én tanácsolok, akkor nem lesz olyan dicső kávécsarnok sehol a világon mint az övé. — Mi lenne az? kédi a Dal-Album 777-ik dallamán. — „Nyolcz darab kaszirnimfa“, — felelem jóakarólag.

Milyenek az amerikai zsebórák?

Sokféle órák volt már, mióta melléyzt vislek: volt ezüstórák, rézórák, vasórák, nicklórák, pakfónórák, napórák, homokórák és privátórák.

Az ezüstórák mindig előbbre járt a többi óránál félnappal, a rézórák minden félórán fel kellett huzni, a nicklóráknak hatszor is körültekertem a regulatorját, mégis mindig késett, a vasórákba beleköpött egy pajtásom s harmadnapra kiverte a rozsdát; a pakfónórákat mindig rázni kellett, ha azt akartam, hogy járjon; a napórák fényes délben is vacsoraidőt mutatott; a homokórákat mindig piszkálni kellett, hogy csurgasson; a privátórák pedig nemcsak mutató óra volt, hanem ütő is, — azért nem szerettem.

Volt még egy csomó órák, de ezeknek a természetét nem tanulmányozhattam annyira, hogy róluk írhatnék; tanum rá az Isten és — a zálogházos.

Nem vagyok fényűzést kedvelő ember, de azért egy aranyórára mindig fájt a fogam.

Hiába, az arany mindig a legelegánsabb szín marad. Imponál a pinczérnek, tetszik a lányok-

Csudálkozol...

Csudálkozol, hogy verseim közt
Nem találd kedves neved?
S mely bájaid tüköre volna,
Nem írta még meg azt hived.

Más szerelmes lám lelkesedve
Pengeti lantja hurjait:
Megénekelvén szép babáját
S elősorolván bájait.

Mért trombitáljam, énekeljem
Ki, hogy mikent szeretlek én:
Szentebb a szív mélyébe rejtett,
Mint a kikürtölt érzemény.

Faludy Miklós.

Miket találtak a Zánthó-bástya omladékai között?

1. Egy szarvas agancsát. Benne egy czédula, volt ezen ó-héber fölirással:

lóbáyllák Ráb eonza.

Ezen irat sokféle magyarázatra adott alkalmat. Dr. S. ó-szír-arab-kald-kálmuk nyelven levőnek állította, míg végre Schön Bernát héberesen visszafelé olvasván, kisütötte, hogy az agancs azon szarvasé volt, melyet Noé a bárkába vett.

2. Találtak továbbá egy halforma fadarabot, melynek mivolta felől nem nyilatkozhattak határozottan tudósaink. K. pedagógusunk azt állította, hogy ajtóütőkőzönek használták még a pannonok, azonban Dr. B. kétségbe vonta ezt, mivelhogy nem bizonyos, hogy a pannonoknak olyan ajtóik voltak mint a mai iskoláknak, s egyáltalán nem bizonyos, hogy ajtajuk volt; sőt az sem bizonyos, hogy pan-

nak, s türelmet ad a hitelezőknek. Aztán különösen jól áll a fekete ruhához, már t. i. olyan fekete ruhához, amelyben légyottokra szokott járni az ember.

Ott ülök a minap a Szikszai vendéglő egyik asztalánál, midőn belép egy anglus és vadonatúj amerikai aranyórákat kínál 30 forintért.

Az órák tetszettek nekem nagyon, csak az ellen volt kifogásom, hogy „amerikai“ csinálmányok. Mióta a nagybátyám fekete hajfestőszert hozott Amerikából s a haja fekete szín helyett soha ki nem mosható eleven zöld színt kapott, azóta nem igen vágyom amerikai gyártmányok után.

— Hallja-e, — mondom az órakereskedőnek, — nagyon drága ez az óra.

— Hogy volna drága, kérem. Hát hol tetszett hallani, hogy aranyórákat 30 forintnál olcsóbbért lehetne kapni?

— De hát csakugyan arany-e ez az izé?

— Tessék, rajta van a próba.

Csakugyan ott volt, tehát nem kételkedhettem.

— No, — mondom, — ha ezt az ezüstórákat beszámítja 18 forintba és megelégszik 12 forint ráfizetéssel, akkor áll a vásár.

Tzompó Miháj és Tsörge Ádány
hű nászok.

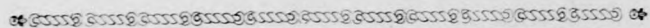
— Tuggya-e kee nászom, hogy én most ur vagyok?

— Tuggya a fránya, má ho' tunnám.

— Hát úvvan a dolog, hogy az anyyuk egy óeska nedrágot vött az győri vásárbo, aszonygya ho csak ötven krajczár vót, osztég haza hozta, hogy visejjem. Má mondok sóse viseetem bugyogós nedrágot, engöm nő nevensenek kí a zinasok.

— Hát micsinyát nászom az nedrágos bugyogóval?

— Fölhuztam az gatyám alá.

Mlegenne valamit.

— Daj anyjuk de nagyon megenneim egy kis gyümölcsöt.

— Dó lesz egy kis szőlő?

— Tudod mit: adj nekem egy köcsög aludttejet.

— Hallja-e? Hát miért fizettetett velem öt forintot?

— Talán nem jól jár, — kérdé ijedten.

— Sokkal rosszabbul mint azelőtt, mert eddig ha kilenczet mutatott is mikor délre harangoztak, de legalább előre járt, most pedig úgy megy, mint a rák, visszafelé.

No ő majd megigazítja, — hebegé és szét-szedte előttem.

Világos volt, hogy az ő tudatlansága miatt járt olyan rosszul, hiszen olyan szép fényes apró kerekék voltak benne.

Most aztán öt napig pihent nála.

A reparációért most nyolez forintot fizettem ugyan, de az óra jó is volt. Olyan pontosan járt, hogy egyetlen egyet sem találtam a boltjában, amelyik olyan pontosan járt volna.

Teljes két napig örülhettem neki.

Hanem a két nap elmultával ismét megbolondult az óram: a kismutató vette át a nagymutató szerepét, vagyis egy óra alatt járta be a kört, a nagymutató pedig állt.

Rohanok ismét az óráshoz.

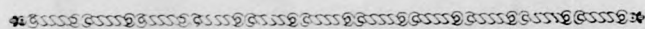
Arszlánbörben.

— Mit olvas nagysád?

— „Keresd a szived“=et.

— Oh nagysád, hiszen nem vesztetem el.

Bernát Gazsi Nr. II.

nagy mondásaiból.

Sohasem hittem el, hogy madzag van a szívarokban. ma aztán velem is megeseett. Egy kassai négyest vettem. Szívom-fúvom, de csak nem akar égni, meg-nézem közelebből, hát látom, hogy valami kiáll belőle. Huzom-huzom, hát kijött belőle a kassai templom harangkötele a harangozóval együtt.

— Megint baj van? — kérdé.

— De még milyen, nézze csak?

Kezébe veszi az órát, egyet zökkent rajta, a nagymutató megindul, a kicsi ismét jól jár, — szóval az én óram ismét a régi jó óra volt.

Ezuttal az órás nem kért semmit, de örömmében mégis adtam neki egy forintot.

Hanem bizony nem mentem végig három utcán, az óramon máris észrevettem, hogy nem jól mutat.

Jobban szemügyre veszem, hát a két mutató egymás ellenében halad, s minden órában háromszor találkozik.

Eszembe jutott, hogy az órás hogyan igazította meg utolján. Hiszen azt a kis zökkentést magam is megeselekszem vele és legalább öt forintot megspórolok.

Elkezdtem rázni, zötyögtetni, de minél tovább ráztam, annál rosszabbul járt. Még erősebben csapkodtam a tenyeremhez, de bizony csak nem akart az megjavulni.

Utóljára mégis csak visszavitettem az óráshoz.

Kinek szívét-máját a búbanat rágja,
 Fizessen elő a Garabonciásra!
 Kinek meg nevetni mindig forró vágya,
 Fizessen elő a Garabonciásra!
 És akit elhagyott hűtelen babája,
 Fizessen elő a Garabonciásra!
 S akinek rémitő sok az adóssága,
 Fizessen elő a Garabonciásra!
 Aki nem sokat ad a politikára,
 Fizessen elő a Garabonciásra!
 S ki sajnálja pénztét vinni patikába,
 Fizessen elő a Garabonciásra!
 Negyedévre csupán egy forint az ára:
 Fizessünk elő a Garabonciásra!

— 823 —

— Hallja-e, — szólék neki könyörögve, —
 cserélje be ezt az órát egy kisebbért
 — Nincs ilyen értékű óráim.
 — Hát hiszen nem baj, adjon érte egy olcsóbb
 fajtát, inkább veszitek rajta, csak hogy ettől a foly-
 tonos boszuságtól megszabaduljak.
 — De kérem, mondcom, hogy ilyen olcsó óráim
 nincsen.
 — Olcsó?
 — No igen: ilyen három forintos.
 — Szerencsétlen! — kiáltám, hiszen ez arany-
 óra, ez testvérek között megér negyven forintot!
 Aztán egészen új, nincs két hete, hogy vettem
 Amerikában.
 Mosolygott, aztán vállat vont.
 — Ismerem.
 — Hát nem hiszi?
 — Tudom.
 Sértett önérzettel csaptam a zsebembe, aztán
 ott hagytam szó nélkül.
 Azonban az utcán mégis mindig furdalt az
 a szó, hogy „három forintos”.
 Beviszem egy zálogházba és kérdem mit ad-
 nak rája.

És ez a humor.

— Fénztárnok ur, kérek három jegyet a har-
 madik osztályra: egyet nekem, egyet a feleségemnek és
 egyet az anyósnak.
 — Erre a venatra, kedves jegyző ur, anyósnak
 nem lehet jegyet adni.
 — Ugyan? Aztán miért?
 — Mert ez — kéjvont.

Szerkesztői üzenetek.

A Garabonciás eddigi munkatár-
 sait üdvözljük és kérjük, hogy la-
 punkat továbbra is támogassák. —
 Figaró. Apróságai közül csak egy
 vált be. Irjon többet, talán akkor
 több válik be. — S. Ne áltassa
 magát: ön nem költő, hanem rim-
 dühöncz. — Kulacsos. Nagyon fa-
 nyar. A mi közönségünk élvezhe-
 tőbb dolgokhoz van szokva. —
 „Éljen a dicső Deák!” Szerencsétlen! — R. Alsó-Ábrány.
 A szíves sorokat és a b. könyvet megkaptuk. Nagyon
 köszönjük. Jöhet idő, hogy arra szállunk, hej ott van ám
 az igazi jó „spirituszos sárkánytej”! Ezer üdvözet! —
 „Szabolcsi Szabadsajtó.” Köszönjük a szíves figyelmet!
 — Szomjas L. Bpest. Várunk tőled szellemes apróságokat,
 hát ne késsél sokat! — Cs. F. Pécs. Hadd gyűjék az a
 sok jogásztréfa! — K. Verséből kívánatára közlünk egy
 strófát, a legjobbat, — itt:

Reád hajolt a bú föllegéből
 Szerelmem villámsugara,
 S megédesült szemed nézésétől
 Erzelmeim viharzata.

Borzasztó villámsugaras érzelmiviharzatos agyfellegvény.
 Csak tűnjék el mielőbb a szemhatárról! — Faludy M.
 Kürtölgetéseit szívesen hallgatjuk. — B. A. A polgári
 házasságról késő dolog satírárt írni. Próbálkozzék ujab-
 bakkal. — A többi levélre jövő számunkban felelünk!

Felelős szerkesztő:

GÁRDONYI GÉZA,

Győr, Kármelita-tér 8. sz. II. em.

— Hatvan krajczárt.
 Most aztán igazán meg voltam ijedve.
 Futottam egyenesen Lakihoz.
 — Memmit ér ez az óra? — kérdezém.
 — Semmit, — felelé.
 — De hiszen ez arany, rajta van a bélyeg is.
 — Arany igen, de csak új arany, vegyi össze-
 tétel, a bélyeg pedig, ... akárki üthet rá ilyen
 bélyeget egy hegyes vassal.
 Nem hittem a füleimnek.
 Minden budapesti ékszerésznél megfordultam
 abban a reményben, hogy valamelyik majd csak
 rámondja:
 — Kitűnő arany, megér harmincz forintot.
 De nem mondta egyik sem.
 Végre meguntam a sok boszuságot, neki ad-
 tam az órát a házmesteremnek, s megfogadtam,
 hogy Amerikát ezentől fölfedezetlen világrésznek
 tekintem.
 Másnak is ajánlom, hogy így cselekedjék,
 különösen mikor amerikai aranyórát kínálnak
 neki.

Gárdonyi.

HIRDETÉSEK.

Párbeszéd.

— Melyik a legjobb pótkávé? — Kétségkívül a **Lenck-kávé**
— Milyen származású gyártmány ez? — **Hazai gyártmány.** — De vajon versenyképes-e? — A legnagyobb mértékben, mert máris mindenünnen kezdi kiszorítani a külföldi pótkávékat, ami különben természetes is, mert a **Lenck-kávé** aroma, illat, íz és alkatrészek kifogástalan minősége tekintetében fölülmulja az összes eddig ismert pótkávékat.
— Hol kaphat az ember mintákat? — Levelező lapon kifejezett kívánságra **Lenck S.** nagykereskedőháztól Sopronban. — Nagyban hol lehet megrendelni? — **Schmidt S.** úrnál, Budapest, VI. gyár-utca 6. — Köszönöm; még ma rendelék. — Élvezd a külföldi pótkávékat, kapj mindannyiszor kólikát s akkor tudd meg, hogy van Lenck-kávé is a világon!

A Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általános, kitünőnek elismert gyógytapsz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalmat csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűbb gyökeres gyógyulást eszközöl különemű bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légesőhurut, bőrkés barnaság, hártás gyík (Croup, Angina), mindennemű megsértések, harapás szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrások, darázs- vagy méhszurások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzócsirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét mellőzésével — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. A fül-nyílás, nemkülönben a torok-mondolák gyuladásánál hathatós szolgálatot tesz. — Hólyagtapsz vagy mustárlisztből borogatások után használva méltán valóságos enyhítőszernek nevezhető, mint hogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteget kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bárminemű szálka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapszra rövid ideig használata folytán, annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihúzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára: a kisebbnek 50 kr, a nagyobbak 1 frt, használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.**

dások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzött daganatok, gümők, tályogok (fogtályog is), pokolvar (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, gennyedések, vérkelések, minden mirigybetegségek, görvélyes fekélyek, fagydaganat, ujjféreg, körömfolyás, körömméreg, vadhus, tag-szivacs, csontszú, kifeczimitás és megrándulások, helyi csúsz, továbbá a szülés utáni lábsebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már

A száz meg száz köszönlevél közül közlünk egyet; mindenki megítheti, hogy ez nem aféle gyártott reklámlevél, amelyeket gyakran olvashat az ember. Tekintetes Ur! Mélyen tisztelt férj! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatlan előnyt biztosított tapszát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Práger Béla nagy-kanizsai gyógyszerész úrral a tapsz árulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele üzleti összeköttetést nyitni, — ezt annál inkább is kívánom, mert ott — hiszem, hogy nagyobb kelendőségnek fog örüvendeni, mert igazán megvallva, e tapsz megbecsülhetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki háznál tarthat, én már számosak baján ennek segélyével segitettem, a számosak közül csak ezt említem fel:

Az eszterengnyei biróné alig 3 hetes csecsemőjét a halál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyuladást idézvén elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbeesés örvényének szélén állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalomról, szóval e kínos állapotról meggyőződtem, eszembe jött Önnek tapsza, férjével azonnal Kanizsára rándultam, a szenvedő asszony részére a tapszt megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításom folytán azt felrakták és képzelve el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óráig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlőn a gyuladásnak homályos jelei láttattak, így e szegény nő az Ön kitünő tapsza folytán nemcsak a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a nő egyik kellemétségét képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbedéstől megmentetett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült urháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyuladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb tovaterjedése és erősebb gyuladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, míg végre az Ön tapsza itt is a leghathatósabban működött, a gyuladást s ezzel a lázt is eloszlatta; nálam igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihelyt elfogy, azonnal más rendeltetik, természetes, hogy többnyire a szenvedők közt osztatik ki, kik nem tudják elegendőleg a jótékonyágot megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálója, Nagy Kanizsa, 1876. június 17-én. **Kovács szolgabíró, s. k.**

Központi küldeményező raktár Budapesten: Török József gyógyszerész úrnál, király-utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerésztárában Győrött: Stirling Károly, Lippóczy M., Mehlschmidt József gyógyszerész uraknál. Ezen kitünő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógyszer készítője Forti László, Bpest, I. Nádor-u. 13. sz.